

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 13. 4. 2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Jana Engelmanna a přísedících JUDr. Bohuslava Vacaty, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph. D. návrh **okresního státního zástupce v Hradci Králové** ze dne 10. 12. 2010 sp. zn. 1 SPR 416/2010 na zahájení kárného řízení proti **Mgr. M. H.**, nar. X, státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové, a rozhodl

t a k t o :

Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění zákona č. 314/2008 Sb.,

Mgr. M. H.,
nar. X,
státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové,
bytem D. 923, H. K.,

j e v i n n a , ž e

v rozporu s povinností postupovat svědomitě a bez zbytečných průtahů stanovenou v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, v postavení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové při výkonu dozoru nad zákonností přípravného řízení trestního ve věci sp. zn. 2 ZT 65/2010 proti obviněným M. P. a H. P., kteří byli ponecháni ve vazbě na základě usnesení Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 – 172, resp. usnesení Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové z téhož dne, č. j. 2 ZT 65/2010 – 174, ve spojení s usneseními Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 21. 7. 2010, č. j. 0 Nt 1502/2010 – 8 a č. j. 0 Nt 1503/2010 – 7, nerozhodla ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 4 trestního řádu o tom, že se obvinění ponechávají i nadále ve vazbě, ač tak měla učinit nejpozději do 21. 10. 2010, v důsledku čehož byli obvinění omezováni na osobní svobodě až do 1. 11. 2010, kdy byli propuštěni z vazby na základě příkazů státního

zástupkyně Mgr. M. H. ze dne 1. 11. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 – 303 a č. j. 2 ZT 65/2010 - 304,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce ,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství.

Z a t o s e j í u k l á d á

Kárné opatření podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

s n í ž e n í p l a t u o 10% n a d o b u 4 m ě s í c ů .

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 13. 12. 2010 doručen návrh okresního státního zástupce v Hradci Králové (dále jen „navrhovatel“) na zahájení kárného řízení proti státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové Mgr. M. H., v němž jí bylo kladeno za vinu spáchání kárného provinění podle § 28 zákona č. 283/1991 Sb., o státním zastupitelství. V návrhu na zahájení kárného řízení je jí kladeno za vinu, že „jako dozorová státní zástupkyně zaviněně porušila povinnosti státní zástupkyně a tím ohrozila důvěru v odbornost jejího postupu, když v trestní věci vedené na Okresním státním zastupitelství v Hradci Králové pod sp. zn. 2 ZT 65/2010 proti obviněným M. P. a H. P. v rozporu s § 71 odst. 4 trestního řádu nerozhodla nejpozději do tří měsíců od právní moci o ponechání obviněných nadále ve vazbě, ponechala je ve vazbě od 21. 10. 2010 do 1. 11. 2010, v důsledku čehož obvinění setrvali ve vazbě bez právního důvodu, tedy nezákonně.“ Navrhovatel kárnému soudu navrhl, aby též s ohledem na písemnou výtku, již kárně obviněné navrhovatel uložil dne 9. 7. 2010, sp. zn. 1 SPR 177/2010, kárně obviněné uložil kárné opatření podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o státním zastupitelství, odvolání z funkce.

Navrhovatel v odůvodnění svého návrhu po zevrubné rekapitulaci řízení, jež předcházelo vytýkanému skutku, shrnul, že kárně obviněná měla v souladu s § 71 odst. 4 tr. řádu rozhodnout o dalším ponechání obviněných ve vazbě nejpozději dne 21. 10. 2010. Oba obvinění byli z vazby propuštěni dne 1. 11. 2010 na příkaz kárně obviněné, ačkoliv u nich důvod vazby i nadále trval; to ostatně bylo potvrzeno i rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2010, č. j. 0 Nt 940/2010 - 6, kterým byla zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu stížnost obviněné H. P. proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové, a v němž krajský soud konstatoval, že důvod vazby podle § 67 písm. c) tr. řádu trval i v této fázi řízení. Navrhovatel v jednání kárně obviněné spatřuje předně porušení § 71 odst. 4 tr. řádu, dále též porušení § 20 odst. 1 Vyhlášky ministra spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli a čl. 38 odst. 2 a 5 Pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení, neboť kárně obviněná nevyrozuměla vazební věznici o právní moci rozhodnutí o ponechání obviněných ve vazbě č. j. 2 ZT 65/2010 - 172 a 2 ZT 65/2010 - 174.

Ústní jednání před kárným soudem proběhlo dne 13. 4. 2011 za přítomnosti kárně obviněné, jejího obhájce a navrhovatele.

Kárný návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou (§ 8 odst. 5 písm. d/ zákona č. 7/2002 Sb., zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, dále jen „zákon o řízení“), přičemž byly zachovány lhůty, jež má na mysli ustanovení § 9 odst. 1 zákona o řízení, neboť byl podán do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění (1. 11. 2010), jakož i do tří (dvou - podle § 29 zákona o státním zastupitelství) let ode dne spáchání kárného provinění.

Z písemného vyjádření kárně obviněné ze dne 11. 2. 2011 (a shodně z její výpovědi učiněné před kárným senátem) plyne, že kárně obviněná si je vědoma svého pochybení, i jeho závažnosti, domnívá se však, že uložení navrhovaného kárného opatření (odvolání z funkce) je příliš drakonické; navrhuje soudu postup podle § 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, tedy upuštění od uložení kárného opatření, neboť projednání postačí. Kárně obviněná uvádí, že v její praxi státní zástupkyně (jmenována státní zástupkyní v roce 2001) se jedná o první pochybení tohoto druhu. Ve vazebních věcech, právě z důvodu závažnosti této agendy, si kárně obviněná vede ještě vlastní pomocnou evidenci (vlastní kalendárium), v níž si údaje vyznačuje; tato evidence v její dosavadní praxi nikdy neselhala.

Faktickou příčinu svého selhání (nikoliv omluvu tohoto jednání, jak kárně obviněná zdůrazňuje), spatřuje ve špatném zaznamenání data právní moci usnesení státní zástupkyně o ponechání obviněných ve vazbě ze dne 30. 6. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 - 172 a 2 ZT 65/2010 - 174. Tato rozhodnutí nabyla právní moci dnem vydání usnesení Okresního soudu v Hradci Králové, ze dne 21. 7. 2010, č. j. 0 Nt 1502/2010 - 8 a č. j. 0 Nt 1503/2010 - 7, jimiž zamítl stížnosti proti usnesením státní zástupkyně. Pro určení počátku běhu lhůty podle § 71 odst. 4 tr. řádu byl rozhodný den 21. 7. 2010, který však kárně obviněná zaměnila s dnem právní moci ostatních výroků usnesení okresního soudu. Tato usnesení totiž obsahovala též další výroky, jež nabyly právní moci později (v

důsledku podání stížností obviněných), kárně obviněná si tak mylně poznačila konec lhůty k rozhodnutí o dalším ponechání ve vazbě do své evidence. Toto pozdější datum bylo ostatně vyznačeno i na doložce právní moci usnesení okresního soudu, což ji v jejím omylu zřejmě utvrdilo.

Při vypracování obžaloby ve věci již pracovala s mylně stanovenou lhůtou a domnívala se tak, že obžaloba bude podána soudu dříve, než uplyne lhůta k rozhodnutí o dalším ponechání ve vazbě ve smyslu § 71 odst. 4 tr. řádu.

Vzhledem k příčině svého jednání je kárně obviněná přesvědčena, že, i pokud by splnila své povinnosti plynoucí z § 20 odst. 1 jednacích řádů, jejichž porušení připouští, nevedlo by to (zřejmě) bohužel k zabránění nezákonného držení ve vazbě; kárně obviněná by totiž pravděpodobně vazební věznici sdělila chybné datum nabytí právní moci (v souladu se svým mylným přesvědčením) předmětných usnesení.

Kárně obviněná v souvislosti s dalším procesním vývojem v trestním řízení obou obviněných poukázala na skutečnost, že oba obvinění nyní striktně plní své procesní povinnosti v řízení před soudem, dostavují se opakovaně k hlavnímu líčení a nepokračují v páchání trestné činnosti; posuzování vazebních důvodů státní zástupkyní i soudy se tak v tomto světle může jevit jako příliš přísné. Nepopírá však, že formálně trvá obava, že obvinění se budou domáhat náhrady škody za nezákonné držení ve vazbě podle zákona č. 82/1998 Sb., avšak za pravděpodobnější kárně obviněná považuje, že s ohledem na hrozící trestní sankce obvinění spoléhají spíše na postup podle § 92 odst. 1 trestního zákoníku (započtení vazby do uloženého trestu). Těmito skutečnostmi a úvahami však kárně obviněná nechce nijak zlehčovat závažnost svého jednání.

Kárně obviněná tedy nezpochybňuje, že se dopustila vytýkaného jednání, a to ve formě zavinění z nedbalosti. Považuje jej však za jednorázové selhání, které neodůvodňuje tak razantní postup vůči ní ze strany navrhovatele (navrhované kárné opatření odvolání z funkce). V této souvislosti se vyjadřuje ještě k výtce, která jí byla navrhovatelem udělena dne 9. 6. 2010; uvádí důvody, které jí k vytýkanému jednání vedly a jež nebyly dle jejího soudu navrhovatelem v udělené výtce zohledněny. Navrhuje, aby kárný soud, shledá-li její jednání kárným proviněním, zvolil postup podle § 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství a upustil od uložení kárného opatření, neboť projednání věci postačí.

Ověřenou kopií dozorového spisu vedeným u Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové, sp. zn. 2 ZT 65/2010, bylo prokázáno, že věc byla přidělena kárně obviněné k výkonu dozoru po zahájení trestního stíhání dne 1. 4. 2010. Dne 2. 4. 2010 byla přítomna výslechu obviněných u Okresního soudu v Hradci Králové, který následně vzal obviněné do vazby usneseními z 2. 4. 2010., č. j. 0 Nt 786/2010 – 16 (obv. M. P.; nabylo právní moci dne 27. 4. 2010) a 0 Nt 787/2010 – 17 (obv. H. P.; nabylo právní moci dne 27. 4. 2010). Vazba započala dne 31. 3. 2010 ve 4. 20 hodin (obv. P.), resp. v 11. 27 (obv. P.). Dne 30. 6. 2010 rozhodla kárně obviněná dle § 71 odst. 3 tr. řádu o ponechání obviněných ve vazbě usneseními č. j. 2 ZT 65/2010 – 172 a 2 ZT 65/2010 – 174, proti usnesení oba obvinění podali stížnosti. Stížnosti zamítl Okresní soud v Hradci Králové dne 21. 7. 2010 usneseními č. j. 0 Nt 1502/2010 – 8 (výrok I.) a č. j. 0 Nt 1503/2010 – 7 (výrok I.); tato usnesení obsahovala ještě další výroky, proti nimž byly stížnosti přípustné, o čemž byli

obvinění řádně poučení. Na stejnopisech usnesení okresního soudu ani státního zástupce založených v dozorovém spise nejsou vyznačeny doložky právní moci. Na č. l. 220 dozorového spisu je založeno sdělení Okresního soudu v Hradci Králové, podle kterého usnesení č. j. 0 Nt 1503/2010 – 7 (obv. P.) nabylo právní moci dne 3. 8. 2010. Dne 4. 10. 2010 předložila kárně obviněná okresnímu soudu žádost obv. P. o propuštění z vazby a její nahrazení písemným slibem; v přípisu č. j. 2 ZT 65/2010 - 250 kárně obviněná uvádí, že žádost předkládá, neboť neshledala důvod jí vyhovět, též uvádí, že usnesení o ponechání ve vazbě z 30. 6. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 - 174 nabylo právní moci dne 3. 8. 2010. Obvinění byli propuštěni z vazby na základě příkazů kárně obviněné ze dne 1. 11. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 – 303 (obv. P.) a č. j. 2 ZT 65/2010 – 304 (obv. P.) téhož dne. Obžaloba byla podána u okresního soudu dne 3. 11. 2010.

Z přehledu výkonu státních zástupců Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové, jež předložil k výzvě soudu navrhovatel, se podává, že na okresním státním zastupitelství působilo v roce 2010 11 státních zástupců (včetně okresního státního zástupce a jeho náměstkyně). Rejstřík ZT (dozor v trestním řízení) vykazuje 368 vyřízených věcí, kárně obviněná vykázala třetí nejvyšší výkon (47 věcí, 38 obžalob – podle počtu obžalob šlo o druhý nejvyšší výkon na okresním státním zastupitelství). V rejstříku ZK (dozor ve zkráceném přípravném řízení) měla pátý nejvyšší výkon (77 věcí) a v rejstříku ZN (všeobecný rejstřík) třetí nejvyšší výkon (564 věcí.). Zatížení kárně obviněné se jeví v kontextu ostatních státních zástupců spíše nadprůměrné.

Z pracovního hodnocení ze dne 19. 2. 2011, jež vyhotovil na výzvu kárného soudu navrhovatel, se podává, že navrhovatel shledává v práci kárně obviněné velké nedostatky, které pramení podle jeho názoru z neznalosti trestních předpisů. Na nedostatky ve své práci byla již upozorňována, dokonce byla již projednána v kárném řízení (věc vedená u Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Ds 20/2005), avšak nebyla uznána vinnou. Kárně obviněná není s to pracovat samostatně, často vyhledává pomoc kolegů. Při práci používá vzory písemností, a to i v nevhodných případech, sama nedokáže vytvořit písemnosti odrážející její vlastní úvahy. Ve své práci je pomalá a nedodržuje obvyklé lhůty pro zpracování spisů. Na její práci při dozoru v přípravném řízení si stěžuje Policie ČR; není schopna vydávat správné pokyny a při konfrontaci s těmito pokyny jejich obsah popírá. Ze strany soudců je zdůrazňováno zejména její vystupování u hlavního líčení, kde není schopna samostatně vést výslech, při závěrečných řečech opakuje obsah obžaloby, ač to neodpovídá změněné důkazní situaci. Navrhovatel však uvádí, že tyto stížnosti jsou pouze ústní a není tedy možno je jakkoliv doložit. Navrhovatel shrnuje, že kárně obviněná práci státní zástupkyně nezvládá a není pro ni vhodná.

Osobní spis kárně obviněné nevypovídá ničeho o případně uložených výtkách za nedostatky v práci.

Na základě provedeného dokazování dospěl kárný soud k následujícím skutkovým závěrům. Kárně obviněná vykonávala ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové dozor od 1. 4. 2010, přičemž věděla, že oba obvinění jsou stíháni ve vazbě, která započala dne 31. 3. 2010 ve 4.20 hodin (obv. P.), resp. v 11.27 (obv. P.). Usneseními ze dne 30. 6. 2010, č. j. 2 ZT 65/2010 – 172 a 2 ZT 65/2010 – 174, kárně obviněná rozhodla o ponechání obviněných ve vazbě, přičemž tato usnesení nabyly právní

moci dne 21. 7. 2010 (Den 21. 7. 2010 je dnem, kdy Okresní soud v Hradci Králové rozhodl o stížnosti obviněných proti rozhodnutí kárně obviněné - č. j. 0 Nt 1502/2010 - 8 a č. j. 0 Nt 1503/2010 - 7), čehož si kárně obviněná musela být vědoma, ačkoliv doložky právní moci na usnesení okresního soudu chybí. Pro počátek běhu lhůty pro rozhodnutí podle § 71 odst. 4 tr. řádu tedy byl rozhodný den 21. 7. 2010, lhůta tří měsíců pro rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 4 cit. zák. skončila dne 21. 10. 2010, nejpozději v tento den měla kárně obviněná rozhodnout o dalším ponechání obviněných ve vazbě. To však neučinila a obviněné propustila z vazby na svobodu písemným příkazem až dne 1. 11. 2010. Chybějící doložky právní moci na usnesení č. j. 2 ZT 65/2010 - 172 a 2 ZT 65/2010 - 174 a zavádějící informace okresního soudu na č. l. 220 o nabytí právní moci usnesení č. j. 0 Nt 1503/2010 - 7 nemohou ničeho změnit na zavinění kárně obviněné; ta si totiž měla být vědoma správného okamžiku rozhodného pro počítání lhůty podle § 71 odst. 4 tr. řádu a měla jejím uplynutí věnovat maximální pozornost.

Kárný soud tedy nemá pochybnosti o tom, že se kárně obviněná dopustila jednání, které je jí v kárném návrhu kladeno za vinu, tedy že porušila své povinnosti státního zástupce, neboť v zákonné lhůtě nerozhodla o dalším ponechání obviněných ve vazbě, nebo nerozhodla o jejich propuštění na svobodu. Stav, kdy byli obvinění drženi nezákonně ve vazbě trval po dobu deseti dnů a byl odstraněn kárně obviněnou až dne 1. 11. 2010.

Skutkovou větu rozhodnutí kárný soud oproti návrhu dílčím způsobem upravil, aniž se dotkl totožnosti skutku (další tvrzená pochybení ve vztahu k zaslání informace věznici nebyla do skutkové části návrhu, který byl kárnému soudu předložen, pojata, proto do výroku o vině nemohla být kárným soudem zahrnuta).

Kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání, jímž ohrožuje důvěru v činnosti státního zastupitelství nebo odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce (§ 28 zákona o státním zastupitelství).

Kárně obviněná svým jednáním porušila § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle něhož je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů (zde tedy svědomitě a bez zbytečných průtahů). Ust. § 71 odst. 4 první věty trestního řádu stanoví, že rozhodne-li státní zástupce, že se obviněný ponechává ve vazbě, je povinen nejpozději do tří měsíců od právní moci tohoto rozdupnutí znovu rozhodnout o tom, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se obviněný propouští z vazby na svobodu. Kárně obviněná tím, že nesplnila povinnost rozhodnout o ponechání obviněných ve vazbě ve stanovené lhůtě, jednala zaviněně ve formě vědomé nedbalosti, neboť věděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit právem chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Svým jednáním kárně obviněná omezila obviněné P. a P. po dobu deseti dnů (od 22. 10. do 1. 11. 2010), zasáhla tím tedy významně do jednoho z jejich základních práv – práva na osobní svobodu.

Kárný soud zdůrazňuje esenciální povahu práva na osobní svobodu, jež kárně obviněná svým jednáním narušila. Právo na osobní svobodu je základním lidským právem a jako takové je chráněno Listinou základních práv a svobod a mezinárodními nástroji ochrany lidských práv. Právo zasáhnout do osobní svobody jednotlivce náleží pouze státu, ale jen v přesně vymezených případech, a to s tím, že bude takové zásahy činit v nejmenším možném rozsahu a na nejkratší možnou dobu. Mechanismus přezkumu trvání vazebních důvodů je v trestním řádu právě projevem snahy o minimalizaci zásahů do osobní svobody jednotlivců. Státním zástupcům je v přípravném řízení svěřena odpovědnost za rozhodování o ponechání osob ve vazbě (§ 71 odst. 3 a 4 trestního řádu); navíc právě v přípravném řízení jsou státní zástupci v postavení orgánů dozoru nad probíhajícím řízením garanty zákonnosti a ústavnosti takového řízení (srov. též v § 2 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb.). Státní zástupci tedy musejí věnovat právě vazebním věcem mimořádnou pozornost, což je vyjádřeno též v § 71 odst. 1 trestního řádu, a vyvarovat se zejména situací, v nichž je obviněný držen ve vazbě nezákonně. Tyto závěry již kárný soud v minulosti v obdobné věci vyslovil (srov. rozhodnutí ve věci sp. zn. 12 Ksz 5/2009, sp. zn. 12 Ksz 2/2010) a závěry této dřívější judikatury jsou plně aplikovatelné i v této věci.

Při úvaze o druhu kárného opatření kárný soud vycházel z následujících skutečností:

Předně je třeba uvést, že v daném případě bylo prokázáno, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění z nedbalosti, přičemž se jednalo o nedbalost vědomou. Sama tato skutečnost do značné míry limituje okruh kárných opatření, která je možno za takové jednání uložit. Nelze také přehlédnout, že se jedná o kárné provinění, kterým nedostála své povinnosti plynoucí z výlučného postavení státního zástupce v přípravném řízení trestním, kdy má zákonem svěřenou pravomoc rozhodovat o dalším trvání vazby obviněného, tedy vystupovat jako garant zákonnosti. Vzhledem k těmto skutečnostem a s ohledem na dobu 10 dnů, kdy byli oba obvinění drženi neoprávněně ve vazbě, přichází v úvahu v rámci druhů kárných opatření volit mezi důtkou a snížením platu. Kárný senát neuvažoval o možnosti, kterou navrhl navrhovatel, tedy o nejprísnějším opatření – odvolání z funkce; byť je pracovní hodnocení značně negativní, tvrzená pochybení nebyla – s jedinou výjimkou prezentovanou v tomto řízení - následována formálními výtkami ve smyslu § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb. Projednávaná věc je prvním případem, kdy je kárně obviněná shledána vinnou kárným proviněním. Na druhé straně také nebylo možné s ohledem na typovou závažnost kárného provinění upustit od uložení kárného opatření, jak umožňuje § 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. O důtku by bylo možno uvažovat za situace, kdy by tu byly okolnosti, jež by významně podporovaly možnost uložit důtku jako mírnější druh kárného opatření. V dané věci však prvotní příčinou, která vedla k následnému neoprávněnému držení obviněného ve vazbě, byla chyba při stanovení právní moci výroku o ponechání obviněných ve vazbě; byť kárný soud nepřehlédl, že pochybil i Okresní soud v Hradci Králové při sdělení údaje nabytí právní moci inkriminovaného rozhodnutí, nejedná se však o okolnost, jež by při úvaze o druhu a výši kárného opatření mohla významně převážet ve prospěch opatření mírnějšího, což platí i o pracovním zatížení kárně obviněné v rámci okresního státního zastupitelství, jež shledal kárný soud spíše nadprůměrným. Za těchto okolností kárný soud volí jako přiměřené opatření přísné povahy, a to snížení platu; přitom vzal v úvahu typovou závažnost jednání kárně obviněné, skutečnost, že dva obvinění byli nezákonně omezeni na svobodě po dobu

10 dnů i výtku, která byla za drobný nedostatek (v dikci již citovaného ust. § 30 odst. 3 cit. zákona o státním zastupitelství) kárně obviněné uložena v průběhu roku 2010, na druhou stranu nepominul i poměrně značné pracovní zatížení v rámci okresního státního zastupitelství a fakt, že se jedná o prvé pochybení, za které byla shledána kárným soudem vinnou. Zákon umožňuje uložit snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku; kárný soud za odpovídající naplnění účelu kárného opatření považuje dobu na úrovni 1/3 maximální doby, tj. 4 měsíců, ve výši jedné třetiny maximální možné výše, tedy 10 % platu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné

V Brně dne 13. dubna 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného senátu
pro věci státních zástupců